

NADAL ARREU DEL MÓN

Nadal i Cap d'Any a diferent llocs del món

El Nadal es viu arreu del món però de diferent forma a cada lloc. Tradicions, creences, colors, menjars... tot canvia segon el lloc. El Nadal a casa nostra la coneixem molt be, els carrers s'il·luminen amb llums de colors, les places s'omplen de fires amb productes típics, les famílies es reuneixen la Nit de Nadal, (dia que es fa la missa del gall a les dotze de la nit), també el dia de Nadal o Sant Esteve son dates per les reunions familiar davant d'una bona taula ben guarnides i amb menjars molt típics. Les cases s'adornen amb nades, pessebres, arbres de Nadal...

Però com es viu el Nadal a d'altres països?

A Bèlgica tenen per costum sortir a patinar el dia de Nadal després del típic menjar familiar. La família al complet es col·loquen els patins i es desplacen per els rius gelats.

San Nicolàs, visita el 4 de desembre als nens de la ciutat per comprovar que han segut bons i dies més tard regresa per deixar regals i caramells

als nens que s'han comportat be i una branqueta a la sabate als més trapelles.

A Alemanya, per exemple, el dia 25 de desembre, els nens esperen amb impaciència els regals. Quan sona una campaneta (que està col·locada al darrera de la porta del saló), el nens van correns al peu de l'arbre de nadal perquè es troben els seus regals, però ... no el poden obrir fins que no canten la tradicional nadala "Stille Natcht, helilige Nacht".

Als filandesos els hi agrada penjar les branques de l'arbre de Nadal fileres de banderes de diferents països com simbol del germanament entre pobles i cultures.

Tenen una antiga tradició: el "pikkujoulu" o "petit nadal", que consisteix durant els dies previs a la Nit de Nadal després de la jornada laboral per fer les decoracions nadalengues per col·locar a la llar.

A França les nades comencen el 6 de desembre amb l'arribada de Sant Nicolàs, que porta regals als nens, encara que l'ambient nadalenc es pot notar més present el dia 25 de novembre, dia de Sainte Catherine,

amb el calendari d'advent que cada dia que passa s'ha d'obrir una finestra.

La gran majoria dels irlandesos són catòlics, per això les tradicions, per això les tradicions nadalenes del país estan molt influències per aquesta confessió. Una de les tradicions més singular de la decoració nadalenca a Irlanda son les espelmes. Es col·loca una gran espelma blanca a l'entrada de la casa o en finestres. Aquesta espelma l'encén el més petit de la casa el dia de la Nit de Nadal, un símbol per donar la benvinguda a la Sagrada Família i només podrà apagar-la una nena o una dona anomenada Maria.

A Itàlia l'última nit de l'any, "Notte di Capodanno", és típic menjar-se un plat de lleties abans de sortir de festa.

A les dones, se'ls regala aquesta nit llenceria de color vermell perquè tinguin sort l'any següent. A Roma i Nàpols, quan arriba les dotze de la nit, llencen els trastos vells per començar l'any nou amb bon peu.

"Un regal, un poema", aquest es el lema nadalenc en Letònia. La costum letona diu que la Nit de Nadal just després del sopar, s'ha de buscar junt a l'arbre els regals de Nadal, però ningú podrà agafar el seu sense abans recitar un petit poema. Un altre costum és reunir troncs de fusta i prendre-li foc, fer foguers de cap d'any amb l'intenció d'acabar amb tots els infortunis i problemes abans del nou any.

A Polònia el pessebre tradicional influeix titelles, únic al món. En el pessebre hi ha un petit escenari teatral per les marionetes. Es fan representacions de clàssics episodis del naixement de Crist i històries satíriques i costumistes. A la Nit de Nadal tota la família es reuneix per sopar i com és tradicional, a totes les taules es col·loca un cobert més i una fulla de cresta que els comensals tallen com a símbol de reconciliació.

El Nadal al Regne Unit sense el vescu no seria el mateix. Protegeix contra els dimonis i porta sort a les llars. El Nadal a Gran Bretanya no seria el mateix sense els "crackers", petards que exploten al partir-se en dos. Aquests, contenen una gorra, un regal sorpresa i un acudit.

A conseqüència del excessos de l'alcohol que succeeixen a Suïssa a les dades nadalenques, ha sorgit una associació que es diu "Nas Vermell", aquest vigilen als conductors que semblen estar una mica beguts i s'ofereixen a portar-los en el seu cotxe fins a la seva casa.

El 6 de desembre dia de Sant Nicolau, a qui li acompanyen el seu ajudant Schmuzli, que en alemany vol dir "el

que riu per dintre". Els dos visiten a tots els nens i comproven amb la seva llibreteta que s'han comportat molt bé. Si es així els hi donen una bosseta amb dàtils, nous, tarongines, figues i xocolata.

La tradició jueva evidentment no es celebra el Nadal, però durant el mes de desembre coincidint amb les fetes nadalenques tenen la celebració del "Jánuka",

u n a festivitat jueva en la que els nens reben regals per part de la família. Aquesta festivitat evidentment només té lloc a l'àmbit familiar i privat o en el cas que es tracti d'escoles religioses jueves.

A l'altre part de l'hemisferi com Austràlia el Nadal te la peculiaritat que es celebra durant el seu estiu, això fa que el clàssic ambient nadalenc de neu i fred allà es transforma en platges i Santa Claus estiuejencs.

A les Filipines, un del pocs països de tradició catòlica majoritària en la seva població, ja que va ser colònia espanyola, es celebra el Nadal de forma molt semblant a la nostra, amb missa del gall inclosa i amb d'altres tradicions dels anteriors habitants d'aquestes terres, com d'altres dels que van arribar des de la vella Europa.

Les llampares d'argila cobreixen les parets de les llars de la Índia, de la mateixa forma que es fa durant la festivitat hindú de Diwali. A més les flors de pasqua decoren moltes esglésies durant la missa del gall.

La tradició de Babushka és pròpia de Rússia, segons la llegenda es tracta d'una figura nadalenca que reparteix regals entre els nens bons ja que va declinar anar a veure a Jesús amb la resta de savis a causa del fred.

Cada país te les seves costums, cada lloc te la seva tradició però tots d'una manera o un altre celebren les seves respectives nades.

CAP D'ANY

A Catalunya hi ha diverses festes i tradicions al voltant del cap d'any i en general de l'any nou. Algunes són molt més recents del que la gent es pensa.

EL RAÏM

Diuen que l'any 1909 en el país valencià va haver-hi una collita excepcional de raïm que mai havien vist els avantpassats.

Per donar gràcies i demanar altres anys tant pròspers per aquelles terres, varen dir que havien d'acabar i començar l'any consumint aquella riquesa, i quin moment era el més adequat que en el punt exacte en que el rellotge marquï l'acabament i començament de l'any, coincidint amb les dotze campanades.

EL VI I EL CAVA

La tradició de beure vi i cava per les dates nadalenques es tant antic com el de celebrar el dinar de Nadal, el vi i el cava són fruits de la terra, i com a tal també eren tradicionals per acompanyar els menjars.

Avui en dia a canviat molt i tant el vi i el cava es beuran tot l'any, encara que per aquestes festes la gent tria unes qualitats millors.

L'anomenada cultura del vi ha proliferat tant que es celebren diferents trobades i concursos per tastar i qualificar diferents categories, creant fins i tot associacions de professionals i amants del tema.

ROBA INTERIOR VERMELLA

L'origen d'aquesta tradició no és del tot certa, però realment hauríem de desplaçar-nos als temps de l'Edat Mitjana, quan realment gairebé tot estava prohibit i més encara a les classes mitjanes o baixes.

De fet en l'antiguitat sempre s'havia relacionat el color vermell amb el símbol del dimoni, la sang, i la bruixeria. Per això fins i tot estaven prohibits, la plantació i consum de fruits vermells (tomàquet, pebrot,...), i el vestir-se amb indumentàries vermelles.

De fet a l'hivern i quan tot sembla parat o mort per el glaç, el color roig és un símbol de sang i de vida, però com que estava prohibit, i la gent deia que duïa bona sort començar el naixement del sol, amb un símbol de vida, van optar per portar roba vermella, però que realment no pogués veure'ls per la por de ser pres per les autoritats i llavors portant-la el dia del començament de l'any tenien sort tot l'any.

VIGÍLIA DE REIS

LA CAVALCADA

Els reis solen arribar en una gran cavalcada que recorre els carrers principals de ciutats i pobles. A més dels tres mags, asseguts damunt d'esplèndides carrosses, la cavalcada la componen un seguici de patges, bandes de música, carrosses i camions carregat de joguines. Els nens surten a veure-la passar i aprofiten per donar la carta als Reis si encara no ho han fet. Abans havia estat costum que la mainada anés a rebre'ls amb atxes i cordes enceses, que feien giravoltar mentre bufaven corns i trompetes. Això ho feien perquè els Reis es fixessin en ells en passar i no s'oblidessin de deixar-los els presents. A l'actualitat aquest costum s'ha perdut i els Reis i el seu seguici desfilen pels carrers davant la mirada il·lusionada dels nens, que es limiten a saludar-los amb gran cridòria i poder entregar les seves cartes.

LES CARTES

Pot passar que els Reis no deixin res perquè hagin llençat la carta de comanda. Però... perquè la llencen? Doncs perquè no suporten els gargots i els esborraments. Els Reis volen unes cartes ben polides, amb una lletra entenedora, i sense taques de tinta ni de cap altra mena. Tampoc no els agraden gens les que són escrites amb retoladors gruixuts, d'aquells que semblen escombres. Abans, les cartes es posaven al balcó el dia de Cap d'Any i els patges dels Reis les recollien. A l'actualitat, les cartes es tiren a les bústies especials que hi ha en algunes botigues de joguines o es lliuren als ambaixadors reials que uns dies abans se situen als grans magatzems.

El servei de correus aquests dies també obre un departament especial per a les cartes que els arriben dirigides als Reis. Per als més despistats, l'última oportunitat de fer-la arribar és lliurar-la als patges que acompanyen la cavalcada la vigília de Reis.

LES SABATES

El costum de posar les sabates al balcó -i que hom s'explica perquè els Reis sàpiguen quines són les cases on hi ha nens, quants són, si són nens o nenes i si són gran o petits- té el seu origen en una vella llegenda.

Conten que hi va haver dos germanets, un nen i una nena, que van saber que en Jesuset era tan pobre que no tenia sabatetes. Aleshores, compadits, van decidir donar-li les seves. Com que ern brutes, les van rentar i les van posar al balcó perquè s'eixuguessin. El nen Jesús, agraït per la generositat dels dos germanets, no tan sols no els va acceptar lesa sabates, sinó que les va omplir de presents. Des d'aleshores els nens van adoptar el costum de posar les sabates al balcó i els Reis sempre les han omplert de joguines i llaminadures.

LA NIT

La nit del 5 de gener, és el dia de l'any que els nens se'n van a dormir més d'hora i sense rondinar, ja que aquesta nit han de passar els Reis per casa seva a deixar-los els presents, i ja saben que no els han de veure. Abans d'anar a dormir, però, cal posar les sabates al balcó perquè els reis sàpiguen quants nens hi ha a la casa; també és costum deixar aigua i pa sec per als seus camells.